

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

19 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Călugăreanu Vitalie și avocatul Roșca Ivan în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015 și a sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 septembrie 2014, în cauza penală privind-o pe

Bliuc Marcela Milcic, născută la 10 mai 1977, originară și domiciliată mun. Chișinău str. Alexandru cel Bun 31 ap. 27.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 10.08.2012 - 29.09.2014

2. instanța de apel: 27.10.2014 - 27.10.2015

3. instanța de recurs: 10.02.2016 - 19.04.2016

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 septembrie 2014, Bliuc Marcela Milcic, a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza:

- art. 191 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de 2 ani;

- art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 6 luni închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă - 8 ani 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de 2 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă integral și s-a încasat de la Bliuc M. în beneficiul SRL „Euromarbe” suma de 293.265 lei.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat, că în perioada anilor 2008-2009, Bliuc M., activând în calitate de contabil șef la SRL „Euromarbe” din mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 75/A, fiind numită în funcție prin ordinul directorului nr. 18-c din 01.06.2004, având intenția confecționării, deținerii și folosirii documentelor oficiale false ce acordă drepturi, săvârșite referitor la un document de importanță deosebită, a falsificat dispozițiile de plată cu nr. 3588 din 30.11.2009, privind încasarea de către

Platon Afanasii a sumei de 11.340 lei, nr. 3587 din 30.11.2009, privind încasarea de către Procor Pavel a sumei de 11340 lei, nr. 3572 din 31.10.2009, privind încasarea de către Procor Pavel a sumei de 11.340 lei, nr. 3571 din 31.10.2009 privind încasarea de către Platon Afanasii a sumei de 11.340 lei, nr. 3559 din 30.09.2009, privind încasarea de către Platon Afanasii a sumei de 11.340 lei, nr. 3560 din 30.09.2009, privind încasarea de către Procor Pavel a sumei de 11.340 lei, nr. 3552 din 31.08.2009 privind încasarea de către Procor Pavel a sumei de 13.140 lei, nr. 3553 din 31.08.2009, privind încasarea de către Platon Afanasii a sumei de 13.140 lei, nr. 38 din 05.08.2009, privind încasarea de către Platon Afanasii a sumei de 21.870 lei, nr. 3546 din 03.07.2009, privind încasarea de către Procor Pavel a sumei de 19.485 lei, nr. 32 din 30.06.2009, privind încasarea de către Procor Pavel a sumei de 19.170 lei, nr. 43 din 31.05.2009, privind încasarea de către Platon Afanasii a sumei de 21.870 lei, nr. 29 din 30.04.2009 privind încasarea de către Platon Afanasii a sumei de 19.170 lei, nr. 27 din 10.03.2009 privind încasarea de către Procor Pavel a sumei de 19.170 lei, nr. 7 din 10.02.2009, privind încasarea de către Procor Pavel a sumei de 19.170 lei, nr. 6 din 29.01.2009, privind încasarea sumei de 19.170 lei, nr. 112 din 15.12.2008, privind încasarea sumei de 21.060 lei de Procor Pavel și 101 din 21.11.2008, privind încasarea sumei de 18.900 lei de către Procor Pavel.

Conform raportului de expertiză nr. 1691 din 09.08.2011, inscripțiile cifrice și literale din 13 dispoziții de plată: nr. 3587 din 30.11.2009, nr. 3572 din 31.10.2009, nr. 2560 din 30.09.09, nr. 3552 din 31.08.09, nr. 3546 din 03.07.09, nr. 32 din 30.06.09, nr. 43 din 31.05.09, nr. 29 din 30.04.09, nr. 27 din 10.03.09, nr. 7 din 10.02.09, nr. 6 din 29.01.09, nr. 112 din 15.12.08 și nr. 101 din 21.11.08, plasate în rubricile „Unitatea” până la rubrica „Anexa” inclusiv, plasate în rubricile „în baza” și denumirea, seria, numărul, data, au fost executate de Bliuc M., înscrisurile cifrice și literale plasate în rubricile „Am primit, lei, bani și data eliberării din dispozițiile de plată pe numele lui Platon Afanasii nr. 38 din 05.08.09, nr. 3571 din 31.10.09, nr. 3559 din 30.09.09, nr. 3553 din 31.08.09, nr. 3588 din 30.11.09, nr. 43 din 31.05.09, nr. 29 din 30.04.09, nu sunt executate de Platon Afanasii, dar de o altă persoană”. „Înscrisurile cifrice și literale plasate în rubricile „am primit, lei, bani, și data eliberării” din dispozițiile de plată de la numele lui Procor Pavel nr. 3587 din 30.11.09, nr. 3572 din 31.10.09, nr. 3560 din 30.09.09, nr. 3552 din 31.08.09, nr. 3546 din 30.07.09, nr. 32 din 30.06.09, nr. 27 din 10.03.09, nr. 7 din 10.02.09, nr. 6 din 29.01.09, nr. 112 din 15.12.08, nr. 101 din 21.11.08 sunt executate de una și aceeași persoană”.

Tot ea, în perioada anilor 2008-2009, activând în calitate de contabil șef la SRL „Euromarbe”, din mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 75/A, fiind numită în funcție prin ordinul directorului nr. 18-c din 01.06.2004, având intenția însușirii ilegale a bunurilor altei persoane în proporții deosebit de mari, încredințate în administrare, după ce a falsificat dispozițiile de plată cu nr. 3588 din 30.11.2009, 3587 din 30.11.2009, 3572 din 31.10.2009, 3571 din 31.10.2009, 3559 din 30.09.2009, 3560 din 30.09.2009, 3552 din 31.08.2009, 3553 din 31.08.2009, 28 din 05.08.2009, 3546 din 03.07.2009, 32 din 30.06.2009, 43 din 31.05.2009, 29 din 30.04.2009, 27 din 10.03.2009, 7 din 10.02.2009, 6 din 29.01.2009, 112 din 15.12.2008 și 101 din 21.11.2008, a însușit

în mod ilegal de la SRL „Euromarbe” suma de 293.265 lei, cauzând o daună materială considerabilă în proporții deosebit de mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatei a fost calificată *de drept* în baza art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal – *confeccionarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșite referitor la un document de importanță deosebită* și în baza art. 191 alin. (5) Cod penal și anume –*delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului cu folosirea situației de serviciu, săvârșite în proporții deosebit de mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Roșca I. în numele inculpatei, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Bliuc M. să fie achitată.

În motivarea apelului său a invocat că:

- toate trei concluzii tehnico-științifice cu excepția probabilității că semnăturile lui Procor P. și Platon Af. nu sunt executate de ei sunt univoce și în mod cert exclud executarea semnăturii din rubrica „Conducătorul” și înscrisurile „am primit”, „lei, bani” și „data eliberării”, precum și „semnătura” din numele beneficiarilor Procop P. și Platon Af. de către inculpată;

- prima instanță a ignorat și nu a dat aprecierile corespunzătoare depozițiilor inculpatei, martorilor Buțuleac C. și Platon A.;

- declarațiile martorilor Taran G. și Popescu S. necesită o apreciere critică, mai mult ca atât declarațiile acestora nu coroborează cu materialele cauzei;

- prima instanță a apreciat în mod unilateral probele, neglijându-le pe cele ale apărării;

- Bliuc M. nu era subiect cu răspundere materială deplină, deoarece funcția de contabil șef nu este una cu răspundere materială, iar ultima nu a semnat cu administrația SRL „Euromarbe” un contract de răspundere materială deplină, nu a primit însărcinări speciale în baza unei procuri sau a unui document și prin urmare, nu a îndeplinit în privința cărorva bunuri împuterniciri de dispunere, administrare, păstrare sau transportare a lor așa cum prevede legea;

- Bliuc M. în calitatea sa de contabil-șef nu poate fi subiect al infracțiunii de delapidare a bunurilor altei persoane, iar faptul îndeplinirii efective a obligațiilor de casier nu-i pot fi imputate, deoarece acestea nu sunt confirmate de fapt și juridic;

- prin ordonanța procurorului în Procuratura Buiucani, Ion Țicu din 31.10.2011, Buțuleac C., învinuită practic în aceleași acțiuni ca și Bliuc M. a fost scoasă de sub urmărire penală, pe motiv că fapta ei nu întrunește elementele infracțiunii;

- nu este clar prin ce se manifestă falsul în dispozițiile de plată, care anume înscrisuri în aceste documente oficiale de o deosebită importanță au fost executate de inculpată în numele altor persoane și prin care probe aceste falsuri sunt dovedite;

- nu există dovezi nici în privința sustragerii de bunuri materiale prin delapidare de către Bliuc M., deoarece la materialele cauzei nu există nici materialele auditului intern, ce ar fi fost efectuat la SRL „Euromarbe” și la care

administratorul Popescu S. face referință, nu există nici un act de inventariere sau revizie a bunurilor materiale, mijloacelor bănești, dinamica acestora pe cărțile de casă și contabilitate, nici o expertiză contabilă, ce ar fi răspuns clar la întrebările dacă au existat careva neajunsuri sau surplusuri de mijloace bănești la întreprindere, timpul și mecanismul formării lor, cine se face vinovat în comiterea acțiunilor de sustragere a mijloacelor bănești și în general, dacă există indicii sustragerii sau irosirii de bani în rezultatul neglijenței în serviciu a persoanelor responsabile și care anume.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015, a fost admis parțial apelul declarat, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Bliuc M., a fost achitată de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii, și a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar pentru femei de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul contabilității pe un termen de 2 ani, în rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că Bliuc M. a comis infracțiunea prevăzută de art. 191 alin. (5) Cod penal, astfel ultima în perioada anilor 2008-2009, activând în calitate de contabil șef la SRL „Euromarbe”, din mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 75/A, fiind numită în funcție prin ordinul directorului nr. 18-c din 01.06.2004, având intenția însușirii ilegale a bunurilor altei persoane în proporții deosebit de mari, încredințate în administrare, după ce au falsificat dispozițiile de plată cu nr. 3588 din 30.11.2009, 3587 din 30.11.2009, 3572 din 31.10.2009, 3571 din 31.10.2009, 3559 din 30.09.2009, 3560 din 30.09.2009, 3552 din 31.08.2009, 3553 din 31.08.2009, 28 din 05.08.2009, 3546 din 03.07.2009, 32 din 30.06.2009, 43 din 31.05.2009, 29 din 30.04.2009, 27 din 10.03.2009, 7 din 10.02.2009, 6 din 29.01.2009, 112 din 15.12.2008 și 101 din 21.11.2008, a însușit în mod ilegal de la SRL „Euromarbe” suma de 293.265 lei, cauzând o daună materială considerabilă în proporții deosebit de mari.

În opinia instanței de apel, necătând la faptul că inculpata, vina în comiterea infracțiunii imputate nu a recunoscut-o, culpabilitatea acesteia este demonstrată prin declarațiile reprezentantului părții civile Popescu-Timotin S., martorilor Buțuleac C., Procor P., Platon A. și prin materialele cauzei, și anume: ordonanța privind începerea urmăririi penale din 04.05.2011 (f.d. 1, v. I), proces-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 21.04.2011 a directorului executiv SRL „Euromarbe”, Taran G. și plângerea către Procuratura Buiucani, mun. Chișinău (f.d. 14-20, v. I); ordinul nr. 18-c din 01.06.2004 de angajare a lui Bliuc M. la SRL „Euromarbe”, în funcția de contabil-șef și contractul individual de muncă nr. 09 (f.d. 31-35, v. I); raportul de constatare tehnico-științifică nr. 164 din 28.04.2011 (f.d. 68-70 v. I); ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 04.05.2011 (f.d. 71-89, v. I), raport de expertiză nr. 329 din 23.05.2011 (f.d. 159-161, v. I), raportul de expertiză nr. 1691 din 09.08.2011 (f.d. 201-222, v. II); ordonanța privind începerea urmăririi penale din 21.07.2011 pe semnele componentei infracțiunii prevăzute de art. 191

alin. (5) Cod penal (f.d. 2, v. II), raportul pe numele CPs Buiucani, mun. Chișinău (f.d. 5, v. II), darea de seamă a SRL „Euromarbe” (f.d. 65-88, v. II), ordonanța privind anexarea documentelor la materialele cauzei penale în calitate de mijloc material de probă și copia dărilor de seamă, forma IRV09 pentru anii 2008-2009 (f.d. 89, v. II).

Instanța de apel a menționat, că nu pot fi reținute argumentele apărării referitor la faptul că inculpata urmează a fi achitată, deoarece încredințarea bunurilor pentru a fi administrate în sarcina făptuitorului este un act cu semnificație juridică de manifestare a voinței persoanei ce presupune trei condiții și anume: dreptul de a deține bunurile respective, în speță sumele bănești, răspunderea pentru respectarea regimului de utilizare a bunurilor încredințate și se face în scopul de a înstrăina aceste bunuri.

Instanța de apel a respins argumentele avocatului inculpatei precum că inculpata nu este persoană cu funcție de răspundere, deoarece bunurile, în speță banii, pot fi încredințate în virtutea funcției de răspundere făptuitorului, a raporturilor contractuale sau a însărcinării speciale din partea proprietarului.

Instanța de apel a reținut, că intenția, motivul și scopul inculpatei care activând în anii 2008-2009 în calitate de contabil șef la SRL „Euromarbe”, fiind numită în funcție prin ordinul directorului nr. 18-c din 01.06.2004 și contractul individual de muncă nr. 09 din 01.06.2004, contrar Legii contabilității nr. 426-XIII din 04.04.1995, având intenția confecționării, deținerii și folosirii documentelor false ce acordă drepturi, săvârșite referitor la un document de importanță deosebită, a falsificat dispozițiile de plată, cauzând astfel un prejudiciu SRL „Euromarbe”, în sumă totală de 293.265 lei, fapt confirmat prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 164 din 28.04.2011, raportul de expertiză nr. 1691 din 09.08.2011 și declarațiile martorilor Platon A. și Procor P., care au confirmat că dânsii nu au primit și nici nu au semnat astfel de dispoziții de plată.

În viziunea instanței de apel, sunt greșite concluziile primei instanțe privind condamnarea inculpatei în baza art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, întrucât procedându-se în asemenea mod, instanța a admis încălcarea art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene.

Instanța de apel a statuat, că prima instanță nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, acceptând niște concluzii de ordin general, cu privire la interpretarea noțiunii de act oficial fals, astfel dispozițiile de plată în speță, nu reprezintă un act oficial, așa cum s-a reținut de către prima instanță în partea descriptivă a deciziei adoptate.

Instanța de apel a mai menționat că dispoziția de plată nu subscrie noțiunea de document oficial în sensul obiectului material al infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, astfel la caz, lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, iar Bliuc M., urmează a fi achitată pe acest capăt de acuzare, deoarece fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76 Cod penal, luând în considerație gravitatea infracțiunii comise, persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, pedeapsa

având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

6. Hotărârile judecătorești adoptate la caz sânt atacate cu recursuri ordinare de către:

6.1 Procuror, prin care solicită casarea hotărârii instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă că:

- instanța de apel urma să-și expună punctul de vedere asupra fiecărei probe aduse conform învinuirii în baza art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, fapt ce nu a avut loc, fiind constatat că dispozițiile de plată întocmite de Bliuc M., nu reprezintă un act oficial;

- soluția instanței de apel contravine prevederilor art. 419 Cod de procedură penală, conform căruia, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță, iar concluziile instanței ierarhic inferioare nu corespund circumstanțelor de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești și caracterului faptei comise;

- instanța de apel a considerat, că săvârșirea delapidării averii străine de către Bliuc M., cu folosirea situației de serviciu, săvârșită în proporții deosebit de mari, a fost consumată din momentul obținerii de către ultima a posibilității reale de a se folosi de bunuri, însă a omis faptul, că pentru a însuși bunurile în cauză, adică sumele bănești, Bliuc M., a săvârșit falsul prevăzut de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, astfel ultima a săvârșit un concurs real de infracțiuni;

- instanța de apel a omis faptul, că documentele ce emană de la particulari se consideră documente oficiale, atunci când asemenea documente sunt supuse procedurii publice de autentificare a documentelor create, procedură ce conferă dispoziției de plată un caracter oficial;

- instanța de apel a omis și faptul, că eliberarea numerarului din casele întreprinderilor, se efectuează prin dispoziții de plată sau alte scripte întocmite în modul corespunzător (borderouri de plăți, cereri de eliberare a numerarului, conturi, etc.) cu aplicarea ștampilei cu atributele dispoziției de plată. Scriptele de eliberare a numerarului trebuie să fie semnate de conducătorul și contabilul-șef al întreprinderii sau de alte persoane împuternicite, și această procedură este reglementată de Hotărârea Guvernului nr. 764, cu privire la aprobarea Normelor pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova;

- instanța de apel nu a ținut cont că eliberarea de bani persoanelor care sunt încadrate în personalul scriptic al întreprinderii se efectuează prin dispoziții de plată scrise aparte pentru fiecare persoană sau printr-un borderou aparte în baza acordurilor încheiate și ca urmare dispozițiile sunt documente oficiale, deoarece sunt supuse procedurii publice de autentificare a documentelor create;

- plățile de bani pentru retribuirea muncii în cadrul întreprinderilor, se efectuează, de regulă, prin dispoziții de plată, acest fapt demonstrează, că dispoziția de plată este un document oficial, deoarece prin întocmirea lor este unica metodă de achitarea a salariului, astfel doar după semnarea dispoziției de plată de

către conducătorul întreprinderii și contabil, apare dreptul reprezentantului întreprinderii de a achita salariul;

- consideră că a fost îndeplinită cerința obligatorie, în sensul art. 361 Cod penal, că confecționarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false trebuie neapărat să acorde drepturi sau să elibereze de obligații, iar prima instanță a examinat sub toate aspectele probele prezentate și a adoptat o hotărâre legală, iar instanța de apel a adoptat o decizie neîntemeiată;

- inculpata cunoscând atribuțiile sale de serviciu, a îndeplinit dispozițiile de plată a salariului și a confecționat semnătura din numele angajatului, cunoscând că acest document este oficial, deoarece confirmă exercitarea dreptului persoanei la salariu, iar în urma falsificării acestui act, a primit salariul în locul salariaților SRL „Euromarbe”;

- consideră, că dacă inculpata nu comitea infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, adică falsul în dispozițiile de plată, ea nu avea posibilitate se săvârșească delapidarea averii străine, în proporții deosebit de mari, prevăzută de art. 191 alin. (5) Cod penal;

- versiunile înaintate de către inculpată și considerate ca veridice de către instanța de apel, au drept scop eschivarea de la răspundere penală, nefiind justificate prin careva probe concludente, ce ar corobora între ele, astfel instanța de apel a emis hotărârea pe caz cu încălcarea cerințelor art. 394 alin. (1) pct. 2) și alin. 3) Cod de procedură penală;

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.2 Avocatul Roșca I. în numele inculpatei, prin care solicită casarea acestora, în partea condamnării inculpatei în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Bliuc M. să fie achitată.

În motivarea recursului invocă că:

- instanța de apel nu a răspuns de ce o consideră pe Bliuc M. ca fiind persoană cu răspundere materială, prin care anume acțiuni (înscrisuri) ale inculpatei s-a manifestat falsul în cele 18 dispoziții de plată, în situația când raporturile de expertiză grafoscopice nu dau un răspuns clar la aceste întrebări în raport cu Bliuc M.;

- instanța de apel a ignorat și nu a dat aprecierea cuvenită depozițiilor altor martori ai apărării - Platon An. și Titica A., declarațiile cărora coroborează cu declarațiile inculpatei, a martorului Buțuleac C. și cu rapoartele de expertiză grafoscopice și care sunt în contradicție cu argumentele instanțelor ierarhic inferioare precum că la SRL „Euromarbe” ar fi activat în calitate de șoferi doar Platon Af. și Procor P., care activează oficial din anii 2008-2009 și care susțin că banii în sumă de 293.355 lei nu i-au primit ca plată;

- instanțele de fond eronat indică în hotărâri precum că între SRL „Euromarbe” și Bliuc M., pe lângă contractul individual de muncă și ordinul de angajare în calitate de contabil-șef ar fi existat și un contract de răspundere materială;

- instanța de apel, fără nici un temei legal cu referire la declarațiile reprezentantului părții civile Popescu-Timotin S., indică în hotărâre că controlul de audit a avut loc în anul 2010, ce a constatat că achitățile nu sunt confirmate prin

achiziții, vinovat în aceasta după părerea ei fiind contabila. Taran G. urma să verifice toate acțiunile, dar nefiind contabil de specialitate, nu putea să depisteze acest fapt.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursurile în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursul declarat de către avocatul Roșca I. în numele inculpatei urmează a fi respins, iar recursul declarat de către procuror urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

7.1 Referitor la recursul declarat de avocatul Roșca Ivan în numele inculpatei.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Din conținutul recursului declarat de către apărătorul inculpatei rezultă că acesta invocă temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 6), 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; precum și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Totodată, instanța de recurs reține că, recurentul invocă în prezenta speță concomitent temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Însă, din conținutul recursului declarat Colegiul atestă, că recurentul critică hotărârile adoptate de instanțele de fond din motiv că acestea nu au evaluat corespunzător probele cercetate, astfel în opinia avocatului ele demonstrează nevinovăția lui Bliuc M. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal.

Deci, în atare împrejurări, instanța de recurs consideră, că de fapt, apărătorul inculpatei în recursul declarat semnalează temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin prisma neîntrunirii elementelor infracțiunii de *delapidarea averii străine* în acțiunile inculpatei, solicitând în cele din urmă achitarea ultimei, pe capătul dat de învinuire. Respectiv, este alogică invocarea concomitentă și a temeiului pentru recurs stipulat la pct. 12) al aceleiași norme, precum că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, fiindcă în asemenea abordare se subînțelege că totuși inculpata a săvârșit o careva infracțiune, însă aceasta nu a fost încadrată juridic corect. Totodată, din conținutul recursului nici nu se atestă o argumentare desfășurată a acestui temei pentru recurs, fiind doar indicat la temeiurile de drept.

Pe această linie de considerente, Colegiul penal va examina recursul prin prisma incidenței temeiurilor pentru recurs prevăzut la pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În argumentarea temeiurilor pentru recurs menționate, autorul recursului a indicat că, instanța de apel nu a răspuns de ce o consideră pe Bliuc M. ca fiind persoană cu răspundere materială.

Așadar, Colegiul penal, verificând actele și lucrările dosarului constată, că în cuprinsul filei 16 a deciziei atacate se motivează corespunzător, că Bliuc M. este o persoană cu funcție de răspundere, deoarece bunurile, în speță banii, pot fi încredințați în virtutea funcției de răspundere a făptuitorului, a raporturilor contractuale sau a însărcinării speciale din partea proprietarului.

De asemenea, instanța de recurs menționează, că potrivit teoriei penale, cât privește drepturile și îndatoririle persoanelor cu funcție de răspundere și ale persoanelor care gestionează o organizație comercială, obștească sau altă organizație nestatală - în raport cu bunurile ce li se transmit în administrare - acestea sunt concretizate în instrucțiunile de serviciu, în contractul individual de muncă, în contractul cu privire la răspunderea materială deplină, în acordurile scrise, în alte acte juridice.

Revenind la speța în cauză, Colegiul penal reține, că conform contractului individual de muncă nr. 09 din 01.06.2004, încheiat între SRL „Euromarbe” și Bliuc M., la f.d. 33 v. I, este indicat că salariatul are obligația să manifeste o atitudine gospodărească față de bunurile angajatorului și ale altor salariați, de asemenea este menționat, că în calitatea sa de contabil-șef, Bliuc M., are obligația să păstreze sub răspundere materială bunurile puse la dispoziția sa de către angajator (f.d. 34 v. I).

Cu referire la critica recurentului, precum că instanțele de fond eronat indică în hotărâri faptul că între SRL „Euromarbe” și Bliuc M., pe lângă contractul individual de muncă și ordinul de angajare în calitate de contabil-șef ar fi existat și un contract de răspundere materială, Colegiul penal statuează că instanțele de fond nu au făcut astfel de precizări în hotărârile adoptate, iar instanța de recurs reiterează că răspunderea materială a inculpatei este prevăzută în contractul individual de muncă.

Referitor la criticile recurentului, în sensul că nu a fost indicat prin care anume acțiuni (înscrieri) ale inculpatei s-a manifestat falsul în cele 18 dispoziții de plată, în situația când raporturile de expertiză grafoscopice nu dau un răspuns clar la aceste întrebări în raport cu Bliuc M., Colegiul penal le respinge ca neîntemeiate, deoarece faptul că Bliuc M. a sustras bunurile încredințate în administrare în urma falsificării dispozițiilor de plată în litigiu, se confirmă prin probele cercetate și verificate de prima instanță și anume:

- raportul de constatare tehnico-științifică nr. 164 din 28.04.2011, prin care s-a constatat semnăturile din rubrica „Conducătorul” din dispozițiile de plată în litigiu cu nr. 3588 din 30.11.2009, nr. 3587 din 30.11.2009, nr. 3571 din 31.10.2009, nr. 3572 din 31.10.2009, nr. 3560 din 30.09.09, nr. 3552 din 31.08.09; nr. 3553 din 31.08.2009, nr. 38 din 05.08.2009, nr. 3546 din 03.07.09, nr. 32 din 30.06.09, nr. 43 din 31.05.09, nr. 29 din 30.04.09, nr. 27 din 10.03.09, nr. 7 din 10.02.09, nr. 6 din 29.01.09, nr. 112 din

15.12.08 și nr. 101 din 21.11.08, au fost îndeplinite nu de Taran G., dar de o altă persoană prin imitare servilă (f.d.68-70);

- raport de expertiză nr. 329 din 23.05.2011, prin care s-a constatat, că textul manuscris de la rubricile „unitatea” pînă la rubrica „Anexa” și la rubricile „în baza” și „denumirea, seria, etc.” și semnăturile din rubricile „Contabil șef” și „A plătit casierul” din dispozițiile de plată cu nr. 3588 din 30.11.2009, 3587 din 30.11.2009, 3572 din 31.10.2009, 3571 din 31.10.2009, 3559 din 30.09.2009, 3560 din 30.09.2009, 3552 din 31.08.2009, 3553 din 31.08.2009, 38 din 05.08.2009, 3546 din 03.07.2009, 32 din 30.06.2009, 43 din 31.05.2009, 29 din 30.04.2009, 27 din 10.03.2009, 7 din 10.02.2009, 6 din 29.01.2009, 112 din 15.12.2008 și 101 din 21.11.2008 au fost executate de Bliuc M. Semnăturile din rubricile „am primit” și „lei, bani” nu sunt îndeplinite de Platon A. și Procor P. (f.d. 159-161);

- raportul de expertiză nr. 1691 din 09.08.2011, prin care s-a constatat că inscripțiile cifrice și literale din 13 dispoziții de plată cu nr. 3587 din 30.11.2009; nr. 3572 din 31.10.2009, nr. 3560 din 30.09.09, nr. 3552 din 31.08.09, nr. 3546 din 03.07.09, nr. 32 din 30.06.09, nr. 43 din 31.05.09, nr. 29 din 30.04.09, nr. 27 din 10.03.09, nr. 7 din 10.02.09, nr. 6 din 29.01.09, nr. 112 din 15.12.08, și nr. 101 din 21.11.08, plasate în rubricile „Unitatea” pînă la rubrica „Anexa” inclusiv, plasate în rubricile „în baza” și denumirea, seria, numărul, data, au fost executate de Bliuc M. Înscrierile cifrice și literale plasate în rubricile „Am primit”, „lei, bani” și data eliberării din dispozițiile de plată pe numele lui Platon Af. nu sunt executate de Platon Af., dar de o altă persoană. Înscrierile cifrice și literale plasate în rubricile „Am primit”, „lei, bani”, și data eliberării din dispozițiile de plată de la numele lui Procor P., sunt executate de una și aceeași persoană (f.d. 201-222, v. II).

- declarațiile martorului Platon Af., care sunt în coroborare cu rapoartele menționate și din care rezultă că a activat în calitate de șofer la SRL „Euromarbe” oficial din anul 2009, salariul mediu constituia 4.000 lei lunar, pe care îl primea o dată în lună și semna pe borderouri, scriind suma și semnătura. Careva borderouri goale nu a semnat și tot timpul le verifica. Pe lîngă salariul primit, nici el și nici colegul său nu a mai primit bani în sumă de 293.000 lei. În locul altor persoane nu a primit salariul;

- declarațiile martorului Procor P., care sunt în coroborare cu rapoartele menționate și declarațiile martorului Platon Af., și din care reiese, că activează în calitate de șofer la SRL „Euromarbe” de 6-7 ani, la început a fost angajat fără contract deoarece actele nu erau în regulă. Atît el, cît și colegul său nu a primit suma de 293.000 lei și nici dispoziție de plată nu a văzut pe această sumă. Pe parcursul anilor 2008-2009, salariul era de 4000 lei, pe care îl primea lunar, de la Bliuc M., semnând niște blancuri. Niciodată nu a semnat blancuri goale;

- declarațiile reprezentantului părții civile Popescu-Timotin S., conform cărora a început să activeze la SRL „Euromarbe” din 21.10.2010, după sistarea contractului cu Bliuc M., a preluat toată activitatea întreprinderii contabilă, iar la moment deține funcția de administrator. În urma unui control intern s-a depistat că banii ce erau incluși în documentele contabile, ordinele de încasare, nu erau primiți în realitate de persoanele indicate în ordine, în special de șoferii ce prestează servicii de locațiune întreprinderii, Platon Af. și Procor P., fapt confirmat și de ultimii, însă banii au fost

decontați. Confirmă, că toate sumele ce sunt achitate pentru serviciile de locațiune, conform legislației contabile trebuia să fie confirmate potrivit actelor de achiziție privind locațiunea, lucru care nu s-a respectat. Contractele de locațiune cu șoferii prevăd alte sume, decât cele indicate în ordinile de încasare.

Instanța de recurs conchide, că toate aceste probe coroborează între ele și indică direct la Bliuc M., că a comis infracțiunea prevăzută de art. 191 alin. (5) Cod penal.

Totodată, nu sunt fondate nici criticile avocatului, precum că instanța de apel a ignorat și nu a dat aprecierea cuvenită depozițiilor altor martori ai apărării - Platon An. și Titica A., declarațiile cărora coroborează cu declarațiile inculpatei, a martorului Buțuleac C. și cu rapoartele de expertiză grafoscopice și care sunt în contradicție cu argumentele instanțelor ierarhic inferioare privitor la faptul că la SRL „Euromarbe” ar fi activat în calitate de șoferi doar Platon Af. și Procor P., care activează oficial din anii 2008-2009 și care susțin că banii în sumă de 293.355 nu i-au primit ca plată.

Colegiul penal atrage atenția asupra faptului, că instanțele ierarhic inferioare nu au făcut constatări referitor la faptul că la SRL „Euromarbe” ar fi activat în calitate de șoferi doar Platon Af. și Procor P., faptul dat fiind menționat doar de reprezentantul părții civile Popescu-Timotin S., care a declarat, că reieșind din documentele contabile, la SRL „Euromarbe” pînă în anul 2008 nu au activat alți șoferi decât Platon Af. și Procor P.

Ce ține de declarațiile martorilor Titica A. și Platon An., precum că ultimul pînă în anul 2007 a lucrat neoficial ca șofer la SRL „Euromarbe”, instanța de recurs reține, că faptul dat nu confirmă cele relatate de inculpată și anume că la ordinul directorului a completat dispozițiile de plată în scopul acoperirii cheltuielilor pentru achitarea salariilor șoferilor din anii precedenți. În acest sens, Colegiul penal statuează, că conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 164 din 28.04.2011, se confirmă că semnăturile din rubrica „Conducătorul” din dispozițiile de plată în litigiu nu au fost îndeplinite de Taran G., directorul SRL „Euromarbe”, de asemenea la plîngerea ultimului din 23.03.2011 a fost pornită urmărirea penală în cauza data, iar faptul depistării încălcărilor, conform declarațiilor reprezentantului părții civile Popescu-Timotin S., au avut loc în urma unui control intern în anul 2010. Astfel, în cazul în care Taran G., ar fi dat astfel de indicații, după cum menționează inculpata, acesta ar fi semnat dispozițiile de plată și nu s-ar fi adresat organului de urmărire penală. Mai mult ca atît, din declarațiile martorilor Platon Af. și Procor P., reiese că ultimii nu au primit suma de 293.000 lei și nici nu au semnat astfel de dispoziții de plată.

La fel, este nefondată și ultima critică din recursul avocatului, precum că instanța de apel, fără nici un temei legal cu referire la declarațiile reprezentantului părții civile Popescu-Timotin S., indică în hotărâre că controlul de audit a avut loc în anul 2010, ce a constatat că achitățile nu sunt confirmate prin achiziții, vinovat în aceasta după părerea ei fiind contabilă, iar Taran G. urma să verifice toate acțiunile, dar nefiind contabil de specialitate, nu putea să depisteze acest fapt. Instanța de recurs stabilește, că instanțele de fond nu au făcut astfel de constatări după cum indică recurentul, dar în conformitate cu prevederile art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de

procedură penală, în conținutul hotărârilor adoptate au descris probele pe care se întemeiază concluziile acestora, astfel pe lângă alte probe ce confirmă vina inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, au fost descrise și depozițiile reprezentantului părții civile Popescu-Timotin S. care a făcut referire la controlul de audit din anul 2010.

În concluzie, Colegiul penal lărgit statuează, că în cauza dată critica avocatului sub aspectul temeiurilor de casare invocate în recursul declarat este nefondată, fiind axată pe mențiuni de ordin general, ce poartă caracter de dezacord și în esență nu conține o motivare suficientă pentru a convinge instanța de recurs de a interveni în hotărârea atacată, iar acțiunile inculpatei sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal și în cele din urmă temeiurile pentru recurs invocate și stipulate la pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

Generalizând cele expuse, instanța de recurs concluzionează că recursul declarat de către avocat, este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

7.2 Referitor la recursul declarat de către procuror

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea parțială sau totală a hotărârii atacate, cu menținerea hotărârii primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Prin recursul declarat de procuror s-a invocat aspectul de ilegalitate privind greșita achitare a inculpatei în baza art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe care Colegiul penal îl considera ca întemeiat.

Astfel, după cum invocă recurentul, la adoptarea soluției de achitare a inculpatei, instanța de apel a menționat, că în esența sa dispozițiile de plată în speță, nu reprezintă un act oficial, așa cum s-a reținut de prima instanță în partea descriptivă a deciziei adoptate.

În acest context, Colegiul, menționând prevederile art. 6 al Legii privind accesul la informație nr. 182-XIV din 11.05.2000 remarcă, că prin document oficial trebuie de înțeles documentul care: 1) conține informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept; 2) atestă faptul având relevanță juridică; 3) circulă în cadrul unui sistem de înregistrare, evidență strictă și control al circulației.

Analizând decizia atacată, în raport cu circumstanțele cauzei constatate în prezenta speță, Colegiul penal consideră, că soluția instanței de apel este neîntemeiată, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont în deplină măsură de decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție nr. 4-1ril-2/2014 din 20.03.2014 asupra recursului în interesul legii, cu privire la determinarea modului unitar de interpretare și aplicare a prevederilor art. 361 alin. (1) Cod penal, din care rezultă, că documentul oficial este acel document care emană de la o autoritate publică de orice nivel sau care provine de la un terț, dar primit de o autoritate. În dependență de autorul documentului privat, ele pot fi documente private întocmite de persoane fizice sau documente private întocmite de persoane juridice de drept privat.

Documentele care emană de la particulari se consideră documente oficiale atunci când asemenea documente sunt supuse procedurii publice de autentificare a documentelor create. Tocmai această procedură conferă documentului un caracter oficial, adică un caracter de drept public. În al doilea rând, documentele care emană de la particulari se consideră documente oficiale atunci când asemenea documente sunt primite oficial de persoana juridică de drept public, după care se află la dispoziția acestei persoane în legătură cu soluționarea problemei reprezentând obiectul de referință al documentelor primite. Deci, documentelor private li se recunoaște posibilitatea de a deveni documente oficiale. Momentul convertirii documentelor private în documente oficiale este desemnat prin punerea acestuia la dispoziția organelor sau a persoanelor oficiale în condițiile legii. În concluzie, momentul înregistrării documentului privat de către organul sau persoana oficială este momentul convertirii documentului privat în document oficial.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs remarcă că, această procedură conferă dispoziției de plată un caracter oficial, deoarece conform prevederilor pct. 1, 2 din Normele pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 764 din 25.11.1992, toate întreprinderile de stat, întreprinderile mixte, societățile pe acțiuni, societățile cu răspundere limitată, asociații obștești etc, organizațiile și instituțiile de stat, indiferent de statutul lor juridic, sunt obligate să consemneze mijloacele lor bănești în instituțiile financiare. Decontările dintre întreprinderi pe angajamente se efectuează, de regulă, prin virament la instituții financiare.

Aferente operațiunilor de casă se întocmesc documente, formularele-tip interdepartamentale ale căror se aprobă de Departamentul Analize Statistice și Sociologice, de comun acord și cu Ministerul Finanțelor, în mod obligator aplicate, fără schimbări, în toate întreprinderile, indiferent de subordonarea lor departamentală și formele de proprietate (p. 11 din Norme pentru efectuarea operațiunilor de casă) și anume: ordinele de plată, care sunt folosite pentru generalizarea informației privind existența și mișcarea mijloacelor bănești din conturile curente ale întreprinderii.

Mai mult, conform pct. 13 din Normele pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova, eliberarea numerarului din casele întreprinderilor se efectuează prin dispoziții de plată sau alte scripte întocmite în modul corespunzător (borderouri de plăți, cereri de eliberare a numerarului, conturi etc.) cu aplicarea ștampilei cu atributele dispoziției de plată. Scriptele de eliberare a numerarului trebuiesc să fie semnate de conducătorul și contabilul-șef ai întreprinderii sau de alte persoane împuternicite.

Astfel, Colegiul penal conchide, că instanța de apel a omis faptul că eliberarea de bani persoanelor care sunt încadrate în personalul scriptic al întreprinderii se efectuează prin dispozițiile de plată scrise aparte pentru fiecare persoană sau printr-un borderou aparte în baza acordurilor încheiate și ca urmare dispozițiile sunt documente oficiale, deoarece sunt supuse procedurii publice de autentificare a documentelor create.

Tot la capitolul dat, instanța de recurs menționează, că plățile de bani pentru retribuirea muncii în cadrul întreprinderilor, se efectuează, de regulă, prin

dispoziții de plată, acest fapt demonstrează, că dispoziția de plată este un document oficial, deoarece prin întocmirea lor este unica metodă de achitarea a salariului. Tot aici e de reținut, că doar după semnarea dispoziției de plată de către conducătorul întreprinderii și contabil, apare dreptul reprezentantului întreprinderii de a achita banii.

Colegiul penal conchide, că instanța de apel incorect a interpretat prevederile legale menționate, deoarece soluția sa de achitare și-a bazat-o pe faptul că dispozițiile de plată în speță, nu reprezintă un act oficial, ignorând faptul că dispozițiile de plată eliberate de orice organ, instituție, întreprindere sau organizație, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, de persoana fizică sau juridică, fiind înaintate la o autoritate publică și care generează drepturi sau eliberează de obligații, ele se convertesc și capătă statutul de document oficial, având o evidență strictă și o importanță juridică deosebită.

La acest capitol Colegiul, fiind în acord cu prima instanță, evidențiază și faptul că a fost îndeplinită cerința obligatorie, în sensul art. 361 Cod penal, că confecționarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false trebuie neapărat să acorde drepturi sau să elibereze de obligații, astfel inculpata cunoscând atribuțiile sale de serviciu, a îndeplinit dispozițiile de plată și a confecționat semnătura din numele angajatului, cunoscând că acest document este oficial, deoarece confirmă exercitarea dreptului persoanelor la salariu, iar în urma falsificării acestor acte, a însușit în mod ilegal de la SRL „Euromarbe” suma de 293.265 lei.

De asemenea, instanța de apel a mai considerat, că săvârșirea delapidării averii străine de către Bliuc M., cu folosirea situației de serviciu, săvârșită în proporții deosebit de mari, a fost consumată din momentul obținerii de către ultima a posibilității reale de a se folosi de bunuri, **însă a omis faptul**, că pentru a însuși bunurile în cauză, adică sumele bănești, Bliuc M., a săvârșit falsul prevăzut de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal.

În acest sens, Colegiul penal atrage atenția la faptul, că dacă inculpata nu săvârșea infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, adică falsul în dispozițiile de plată, ea nu avea posibilitate se săvârșească delapidarea averii străine, săvârșite în proporții deosebit de mari, prevăzută de art. 191 alin. (5) Cod penal.

Instanța de recurs, în temeiul celor enunțate mai sus, consideră că prima instanță a reținut corect starea de fapt, vinovăția inculpatei și încadrarea juridică a faptelor comise de către acesta și a dispus întemeiat condamnarea ultimei în baza art. 361 alin. (2) lit. c) și a art. 191 alin. (5) Cod penal.

La fel, instanța de recurs consideră, că prima instanță a realizat o individualizare corectă a pedepsei, atât sub aspectul cuantumului cât și al modalității de executare, în corespundere cu prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, fiind motivată și aplicată în limitele prevăzute de lege, hotărârea dată fiind legală și întemeiată.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel greșit a admis parțial apelul avocatului Roșca I. și prin pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatei de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. c)

Cod penal, a comis o eroare de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În astfel de condiții, Colegiul conchide că, temeiurile la care se referă procurorul, sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, fapt ce determină de a admite recursul, casând decizia instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe, în privința lui Bliuc M.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Roșca Ivan în numele inculpatei.

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Călugăreanu Vitalie, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui **Bliuc Marcela Milcic**, cu menținerea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 septembrie 2014, prin care aceasta a fost condamnată în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de 2 ani, în baza art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 6 luni închisoare, iar conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă - 8 ani 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de 2 ani. Dispozițiile referitoare la acțiunea civilă și executarea sentinței, la fel se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 17 mai 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion